

materialets overgivelse til reproduktion eller i forbindelse med afgivelse af tilbud.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er ny, idet den gældende konkurrencelovs § 11 ikke omfatter „hæleri“ med hensyn til erhvervshemmeligheder m. m. For en effektiv beskyttelse af erhvervshemmeligheder, tekniske tegninger m. m. er det imidlertid anset for vigtigt, at den, der udnytter det materiale, som en anden har skaffet til ham, er omfattet af bestemmelsen, idet muligheden for den erhvervsmæssige udnyttelse af en andens hemmeligheder skaber baggrunden for overtrædelse af reglerne i stk. 1-3.

For så vidt angår tekniske tegninger, beskrivelser, opskrifter, modeller m. v. er der nok nogen beskyttelse gennem adgangen til at kræve materialet tilbageleveret, og efter omstændighederne tillige gennem erstatningsansvar for den, der uretmæssigt råder over det. Dette vil imidlertid ikke altid være et tilstrækkeligt værn. Dels kan der ske en mangfoldiggørelse af materialet, der gør tilbagelevering af det originale materiale værdiløs, dels har erstatningsansvaret ingen betydning, hvis den erstatningspligtige ikke kan betale. Bestemmelsens betydning beror derfor på, at der kan idømmes straf for overtrædelse af bestemmelsen.

Bestemmelsen vedrører alene udnyttelse af oplysninger hidrørende fra personer, der omfattes af de foranstående bestemmelser i stk. 1-3. Tilvejebringende oplysningerne af en person uden for denne kreds, falder forholdet udenfor bestemmelsen, men vil kunne være omfattet af forslaget til borgerlig straffelovs § 264 c, jfr. § 264, stk. 2.

For at bestemmelsen kan anvendes, kræves endvidere efter den almindelige tilregnelselære, jfr. straffelovens § 19, at den erhvervsdrivende ved eller bør vide, at kendskab til eller rådighed over hemmeligheden er opnået ved en overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1-3.

Det har været overvejet, om bestemmelsen også skulle omfatte ansvar for misbrug af en på tilfældig måde erhvervet viden om erhvervshemmeligheder. Dette kan f. eks. forekomme, hvis afsenderen af et materiale giver dette forkert adresse, hvorved det kommer uvedkommende i hænde. Det er imidlertid ikke fundet påkrævet at medtage en bestemmelse herom, da en sådan bestemmelse dog ikke kan opfatte alle situationer, og da der i det nævnte og lignende tilfælde vil være mulighed for at anvende konkurrencelovens § 15.

Til stk. 5.

Krænkelser af hemmeligholdelsespligten efter den gældende bestemmelse i konkurrencelovens § 11

straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med hæfte indtil 6 måneder. Denne strafferamme foreslås nu skærpet væsentligt. Man har herved lagt vægt dels på den almindelige forhøjelse af strafferammerne, der foreslås i borgerlig straffelov ved fredskrænkelse, dels på, at en overtrædelse af konkurrencelovens § 11, bortset fra det forhold, at overtrædelsen gennemføres uden ulovlig indtrængen på fremmed område, ikke behøver at adskille sig væsentligt fra de forhold, der omfattes af forslaget til straffelovens § 264, stk. 2, hvor straffen kan stige til fængsel indtil 4 år. Der tænkes herved bl. a. på den form for spionage, der består i, at en person „anbringes“ i en virksomhed for på denne måde systematisk at afsløre en konkurrents erhvervshemmeligheder. Kan oplysninger af den art, der omhandles i konkurrencelovens § 11, kun opnås gennem ulovlig indtrængen på fremmed område, vil bestemmelsen i forslaget til straffelovens § 264, stk. 2, være anvendelig.

Til nr. 2 (§ 17, stk. 2).

Efter gældende ret forfølges overtrædelser af § 11 efter anmodning fra den forurettede, dog at anmodningen skal være tiltrådt af en af de foreninger eller sammenslutninger, som er nævnt i § 17, stk. 1. Denne sidste begrænsning foreslås nu ophævet.

Betingelsen om, at en påtaleberettiget organisation skal tiltræde anmodningen om offentlig forfølgning, har til formål at værne mod chikane- og bagatelsager. Som det fremgår af forslaget til § 11, stk. 5, foreslås straffen for overtrædelser af § 11 fastsat til bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Den nuværende strafferamme omfatter kun bøde eller under skærpende omstændigheder hæfte indtil 6 måneder. Den ændrede vurdering af de forhold, der omfattes af § 11, gør det ufornuddent og mindre rimeligt, om den, over for hvem overtrædelsen er begået, skulle have tilslutning fra en organisation til at anmode om offentlig forfølgning. Man har derfor i relation til § 11 fundet det rigtigt at foreslå bestemmelsen herom ophævet.

Til § 5.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1972.

Til § 6.

Tidspunktet for lovens eventuelle ikrafttræden på Færøerne kan fastsættes ved kongelig anordning.

For Grønlands vedkommende er en særlig ikrafttrædelsesbestemmelse unødvendig, da der i Grønland gælder en særlig kriminallov og retsplejelov, og da den gældende konkurrencelov ved kgl. anordning af 21. september 1960 er sat i kraft i Grønland med virkning fra den 1. oktober 1960.